

възблагодѣтельствувамы. Отъ сичкы тѣ пакъ ло-
шявины и злины, колко-то могжтъ да са гнѣздятъ
въ сърца та на хора та, нема никое друго нето по
грозно не то поумразно отъ не благоразуміе то. И
тѣй отъ туй-то неблагоразуміе къмъ благодѣтели-
тѣ трѣба да отбѣгвамы повече отъ колко то отъ
сѣко друго зло.

е. Къмъ поголѣмы-тѣ я погорни-тѣ.

Къмъ тѣзи кои то сж по стары отъ насъ ка-
кто и къмъ тѣзи кои-то сж по горни отъ насъ на
достоинство трѣба да са докарвамы съ почетъ и
благоговѣніе, и да стоимъ прѣдъ тѣхъ смирено, и
да говоримъ честолѣпно, и да не сме безочлявы
прѣдъ тѣхъ ни-по-що. Трѣба даже да стоимъ съ
благоговѣніе, и да говоримъ съ съ честолѣніе къмъ
онѣзи, кои то иматъ правда да ни заповѣдватъ.
Освѣнтъ туй трѣба еще да имъ са покорявамы и да
извършямы съ присърце и незабавно, какво то ни
заповѣдватъ.

ж. Къмъ Владѣтели-тѣ и Служителнѣ имъ.

Владѣтели-тѣ истинны тѣ казвамъ и законны-
тѣ Владѣтели, не сж друго освѣнтъ отцы на голѣ-
ма челядъ, и спѣлнители на общы тѣ законы, и
попечители за благополучіе то на сичко то обще-
ство. Та, както бащы-тѣ са грыжятъ съ веѣмъ за
добро то и за благоденствіе-то на свои-тѣ чеда,
тѣй и законны тѣ владѣтели грыжятъ са за добро,
то и благополучіе-то на свои-тѣ подданныцы.